IX
13

1974

KAPOCS

EÖTVÖS LORÁND TUDOMÁNYEGYETEM
Központi Könyvtára
Sopron

A SOPRONI ÖREGDIÁKOK EGYESÜLETÉNEK LAPJA

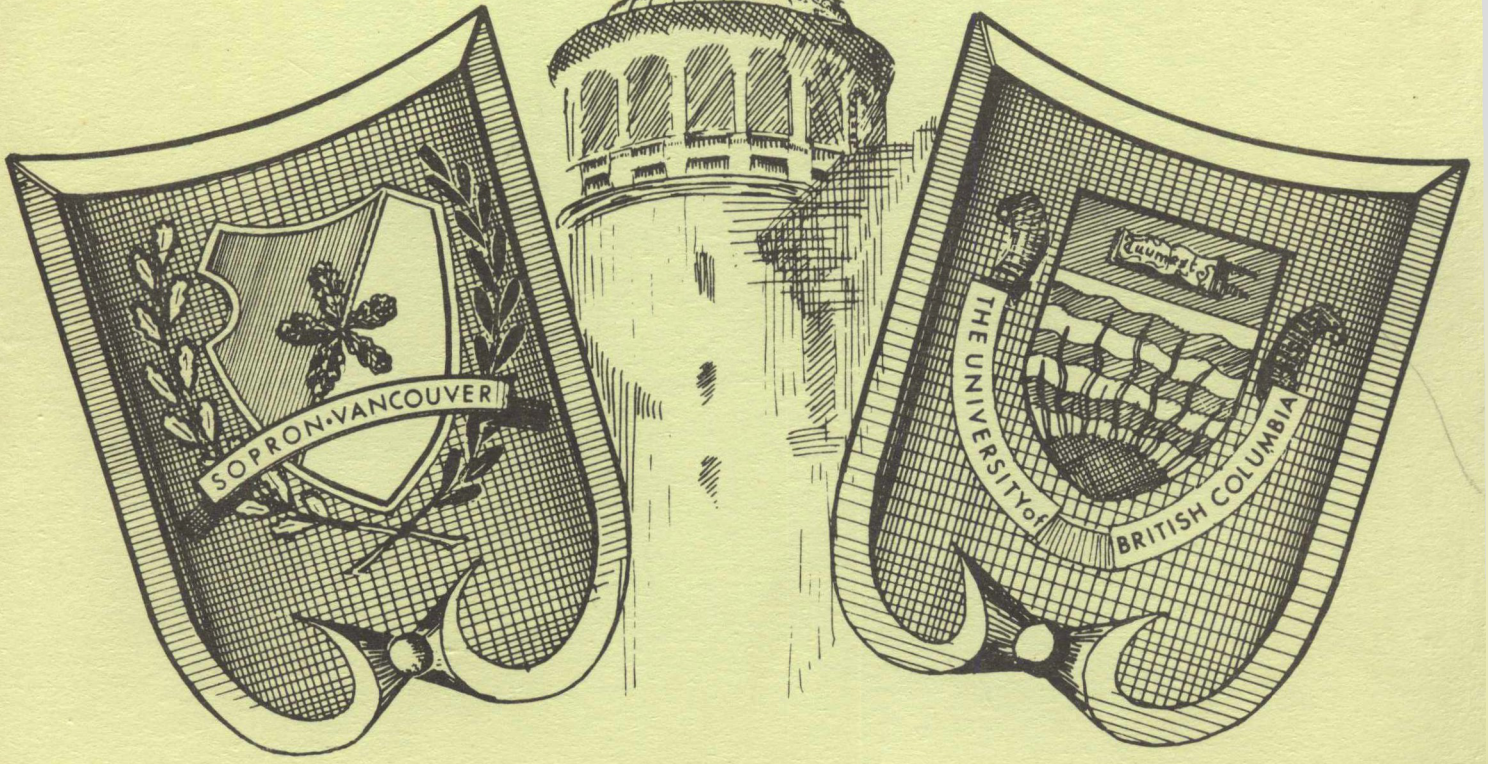

13 sz

1974

IX

BUCSUBESZÉD HELYETT - BARANYAI JOSKA EMLÉKÉRE.

Az első órák izgalmai a Soproni Bencéseknél, Mérei tanar úr természetrajz óráján feleregetett cserebogarak, gesztenyesütés az árvaház lőverjében, focizás a Lajos-pihenő gödrös játszóterén... gyerekkori közös emlékek keltek életre, hogy negyven év távlatából visszanéztünk első találkozásunkra alig egy hónappal azelőtt, hogy elmentél közülünk. Körülsétáltuk a kertet amit Valeszkával bozótból és sziklákból varázsoltatok csodálatossá. Az egyik sarokban ciklámen, túl a keritésen a városi tölgyes kicsinyben - egy csipetnyi Sopron.

Balekvizsgán csaptál a vállamra: na Cinke megismersz-e még? Hat éve nen láttalak, mert Pápára kerültél, közeletb szüleidhez. Persze hogy megismertelek, nem sokat változtál, csak megnyúltál, akár csak fiad kit Powell River óta nem láttam, csak most a temetésen, de még a bajsza mögött is a régi Jozsó.

A háborús évek főiskolai emlékei kerültek elő: szakestélyék, vizsgák, bombatámadások, aztán az évfolyamtársak, vajjon kit nova sodort a sors? Jövő nyáron lesz harmincéves találkozónk Sopronban - nem kérdeztem, tervezel-e hazalátogatni. Tudtad Te is én is, hogy a betegséged súlyos, de valahogy mindketten hittük, hogy az éliakarásod, vagy új gyógyszerek, vagy valami csoda nem enged még elmenni - hiszen még annyit alkothattál volna, és mennyire tervezted a megérdemelt békés derüs öregkort. Tavaly a soproni bálon mondtad, hogy korán tervezel nyugdijba menni és méhészkedni volna kedved valahol Albertaban közel gyermekeidhez.

A háború után soká nem láttalak. Te korán nősültél és régi vágyad szerint erdőgondnok lettél a Dunántúlon. Ottani sikereid miatt kértek be tanársegédnek Jablánczy Sanyi mellé. Kettőtök munkája teremtette meg a korszerű erdőművelést Sopronban. Ötvenhat után ismét együtt voltunk a Soproni népvándorlás keser-édes eseményeiben. Te mint biológus ,én mint műszaki tanitottunk, de ezért alapjában mindketten erdészetet.

Képességeid alapján a Soproni részleg megszűnte után lett volna többféle választásod, de "Master dagreed" a kutatási vonalra csábitott. Helyedet derekasan megálltad, nemcsak mint tudós, de mint minden kollégád által becsült és szeretett munkatárs is. Cikkeidnek nem csak a száma,hanem változatos témakörük és tudományos értékük mellett gyakorlati alkalmazhatóságuk is külön érdemük.

Bier professor halálával Te lettél volna a legelhivatottabb jelölt, hogy helyét betöltsed. De Te csak azt mondtad: "Vagytok Ti már ott ölögen magyarok." Calgary után Victoriába kerültetek és szabadidődben ismét a régi jó barátok körében vadászhattál. Lajos bácsi, Dönci bácsi, Furi, Oszi, Ricsi - aligha gondolták volna, hogy Te ki életed javát a természetben töltötted, tüdőrákot kapsz. Vadásztársad a Bakonyban, Mécs László, irja egyik költeményében:..."ki érti Istent, titkos terveit,- kicsinyjeit mér rikatja itt..." Bizony nem könnyű megérteni, de belenyugszunk, ahogy Te is belenyugodtál.

Temetéseden a pap aki a zárszámadást segitett elkésziteni a nagy út előtt, arról beszélt, hogy milyen jó ember voltál és hogy nem maradt semmi a "tartozik" rovaton. A kis csoport amely ott összegyült tudta ezt és mégis,nem tehetett róla, fájt neki, hogy ilyen gyorsan elmentél.

Mint igazi soproni firma , még a hires bucsunóta sorait is betartottad: "...ne féljetek, elrendelém már rég a tort mit értem tartsatok,s ha elmennék is én közületek... ne sirjatok, vigadjatok..." A ház kertjében sétáltam újra - és nehezen ment a vigadás - pedig Jozsó jött a kancsó borral: " Tessék inni Laci bácsi, még Apu csinálta tavalyelőtt". Körünkben nyolcvan feletti szüleid - miért jutott neked ilyen kevés? Valeszka sürgött az ételekkel, barátaid, munkatársaid,ki magyarul ki angolul - mint egy nagy család - kiket immár az emléked kapcsol össze - beszélgettek alkonyatig. Szembe a lenyugvó nappal fiatal asszonyka lányod jött egy tállal, sziluettje elárulta hogy unoka érkezik nemsokára. Az élet nem áll meg...

Emlékedet szeretettel őrizzük Sika,abban a reményben hogy fenn találkozunk. Ahogy az évek szaladnak és a szivek nehezülnek - talán nem is olyan sokára.

A.L.

K Ö S Z Ö N E T

A Kapocs szerkesztését 1966 óta Takács József tagtársunk végezte. Önzetlen, lelkes munkája eredményeként rendszeresen tartottuk a kapcsolatot egymással. De, ha jól megnézzük, tulajdonképpen Jóska volt a Kapocs. Ha valakiről hallani akartál, vagy valakivel érintkezésbe óhajtottál lépni, Jóskát kérdezted meg. S Ő, ha tudott, segitett.

Most, hogy átvettük a Kapocs szerkesztését, bizalommal nézünk a jövőbe. Tudjuk, hogy nehéz lesz Jóska lelkességét másolni. Viszont azt is tudjuk, hogy bármikor szükségünk lesz gyakorlati tanácsra, Ő készségesen rendelkezésünkre áll.

A Soproni Öregdiákok Egyesületének nevében szivből köszönjük hosszú, önfeláldozó munkádat és további sok sikert kivánunk számos jól ismert önkéntes munkádhoz.

Üdv az Erdésznek!!!

Kiss Gyula.

Mikor a Kapocs először megjelent, ugy éreztem, egy kis mécses gyulladt ki, melynek olaja az Alma Mater szelleme, célja , -- mint minden mécsesnek, -- világitani; legalább annyit, hogy tudjuk, hol keressük az idők forgatagában messzire került hajdani főiskolás pajtásokat és kedves firmáinkat.

Elszaladt az idő; hét évig őriztem mécsesünket!

Most tovább adom abban a hitben, hogy új őrizője frissebb igyekezettel vigye tovább.

Köszönöm az évek során kapott mindennemű segitséget és megértést Valamennyiötöknek.

Az új szerkesztőségnek pedig szivből kivánok lelkesedést és türelmet soproni közösségünk önként vállalt szolgálatához.

Üdv az erdésznek!!!

Takács Jóska.

S O P R O N I A K P R I N C E G E O R G E - B A N

Britt Columbiának földrajzi központjában, Prince George-ban készült a Kapocs e száma, igy természetesnek tűnik, hogy helyet kapjon benne a Prince George-i és környéki soproni erdészek életéről néhány sor.

Én vagyok a "legtörténelmibb" személy, aki közülünk még mindig itt él, igy rám esett a választás, hogy összegyűjtsem az érdekesebb történeteket és röviden(!) leirjam közülük, amit jónak látok.

Nos, amit én jónak látok, az nem biztos, hogy mások szemével is jó, igy ajánlatos lesz, ha felkészülök a teljes önvédelemre: Az alantiak pontosságáért, fontosságáért, érdekességéért, olvashatóságáért és minden egyebekért semmiféle felelősséget nem vállalok. (Ez még egy Watergate csávából is is kimentene!)

1959 júniusában érkezvén Prince George-ba majdnem bennszülöttnek kell, hogy érezzem magam. De voltak előttem úttörők: Ambach Miska, Csapó Imre, Grátzer Miklós, Ocskó Pista és Olga, Fekete Robi, stb. Tehát én már érkezesemkor hagyományokra támaszkodhadtam. A hagyomány akkor is, -- mint később is, -- többnyire abból állt, hogy "itthagytak csapot-papot" és elmentek erdészkedni, -- vagy éppen jobban fizető szakmába, -- szinte kivétel nélkül melegebb éghajlatra.

Az évek folyamán sok soproni jött, majd elmentek, aztán jöttek-mentek és néhányan egy-két évre le is telepedtek. Az alanti nevek sora nem kimerítő, csupán izelitőt ad abból, hogy kik próbálták itt kovácsolni szerencséjüket.

Ambach-ék most éppen lábujjaik közé növesztik az úszóhártyákat, hisz Prince Rupertban szükségük van rá.

Ocskóék sem soká maradtak. Egy döglött egér, amit Olgi talált a pincéjükben, úgy látszik, hatásos volt a költözési döntésben.

A jobban fizető szakmát ki választotta azt hiszem, köztudat!

Szabó Tibi is elköltözött jó-néhány hónapos tartózkodás után. Előbb ugyan sikerült "megapritania" a sipcsontját egy magyar-olasz focimeccsen. Ahogy ebből lábadozott, hát nem leállt "vitatkozni" autójával egy városi utcaseprő géppel? (Reggel háromkor?!)

A hatvanas évek elején érkeztek meg Tolnai Pufi, Fülöpp Zoli, Bölecz Béla, stb., hogy"beinditsák" a Prince George Pulp és Intercontinental Pulp papirgyárakat. Pufi azután évekig tartotta is magát. (És micsoda előkelő lakodalmat csapott!)

A sok munka mellett baráti összejövetelekre is sor került. Egyik ilyen összejövetel után állitottam fejre a néhány hónapos új kocsimat és bizonyitottam a közmondás igazát, hogy ittas emberre (már mint a Bölecz komámra, hiszen én vezettem!) az Isten vigyáz.

Útépitőink (Highways és B.C.F.S.) közül Várady Béla, Dobozy Tamás, Kis Tóth Jancsi, Juhász Gyuszi, Nyers Feri, Porpáczy Lehel, Krajczár Ernő, stb. hagytak maradandó emléket e környéken.

A bősz vadászok, -- Bölecz, Tarnóczai, Takács, Dobozy, Horváth Ottó, Soos Jóska, stb., -- is el-eljöttek eleinte rendszeresen minden ősszel, később (talán a sok "bakot lövés" miatt) egyre ritkábban az Aleza Lake-i "vadászterületre".

Egy-egy nyárra megjelentek Dibuz, Spándli, Kiss Jancsi, Tőgel Gyula és mások, hogy részt vegyenek egy-egy terület faállományának felmérésében.

Szalkai Bandi és Pösze is itt volt és van csaknem valamennyi tenisz és "badminton" versenyen. Általában nyernek is egy-két dijat.

Mielőtt megnősült, (lassan két éves lesz kisfiuk, Denis) Bakonyi (Brácsás) Nándi eljött időnként Jasper-ból baráti összejövetelekre, ahol zenei aláfestést szolgáltatott a soproni diáknótákhoz Szauer (Primás) Jancsival, Kiss Gyuszival és Báthy Pistával. Itt-ott meg Tóbiásozás is akadt. (Gajdászni t.i. engem is tanitottak valaha!)

Az utóbbi 3-4 évről, -- talán a történelmi távlat hiánya miatt, -- már nehezebb irni. Továbbra is jó az összetartás. Télen folyik az ultizás, nyáron egy-egy "barbecue picnic"-re jövünk össze. Társaságunk időnként kibővül más Prince George-i magyarokkal, vagy éppen Magyarországról látogató rokonokkal, vagy egyéb "foreignerekkel": Kulacs tavaly nyári nászútján ejtette utba városunkat, Victoriából Juhász Gyuszi, Nyers Feri, Porpáczy Lehel jön fel időnként, mig a Vancouveri részleget Adamivics Laci bátyánk, Sziklai Oszi bátyánk, Kozák Tóni és egyéb jól ismert tagtársaink képviselik időnként a messzi északon.

Ugy gondolom, minden helyi soproni nevében mondhatom, hogy mindnyájatokat nagyon szivesen látnánk körünkben. Ha erre jártok, "ugorjatok be" hozzánk vagy, ha rövid az időtök, telefonáljatok. Néhányan még itt vagyunk, bár az

utóbbi két évben jól megfogyatkoztunk. Tolnai Pufiék Kamloopsba költöztek. Szauer Jancsi és Klára elmentek Williams Lake-re az uj Forest District-et "irányitani". Néhány napja Für Karcsiék cserélték fel Prince George-ot melegebb éghajlattal és szintén Kamloopsba költöztek. Hogy hányan maradtunk? Kiss Gyuszi és Homoky Pista a B.C. Forest Service-nek végeznek kutató munkát. Báthy Pista a Regional District tervezője. Én továbbra is az Industrial Forestry Service Ltd. tagja vagyok.

A multban, a jelenben és a jövőben Prince George-ban élő soproniak nevében köszöntöm mindnyájatokat!

Ü D V A Z E R D É S Z N E K !

Kondor Gyurka.

H I R E I N K

Nyugalomba vonult...

Fredericton-ból kaptuk a hirt, hogy dr. Jablánczy Sándor Bátyánk 1973 decemberében nyugalomba vonult.

Jablánczy Professzor Úr Ipolyságon született. 1908 Erdőmérnöki diplomáját 1932-ben szerezte meg a Irága-i Erdőmérnöki Fakultásról. Először Csehszlovákiában, majd Magyarországon gyakorolta hivatását.

1948-ban az esztergomi Erdésztechnikum igazgatójává nevéztek ki. 1951-től kivándorlásunkig a soproni Erdőmérnöki Főiskola Erdőművelési Tanszékének Tanszékvezető Egyetemi Tanára volt.

Vancouverban Sándor Bátyánk továbbra is erdőművelést tanitott 1960-ig. 1961-ben megszerezte doktorátusát ökologiából és a kanadai Szövetségi Kormány szolgálatába lépett Fredericton-ban. Itt folytatott kutató munkát mult decemberi nyugalomba vonulásáig.

Jablánczy Sándor Bátyánknak szeretettel kivánunk minden jót nyugalomba vonulása alkalmából!

Soproni Bál...

Amint valószinűleg mindnyájan tudjátok, az idei Soproni Bált victóriai részlegünk rendezi B.C. fővárosában (ha netán nem tudnátok, B.C. fővárosa Victória). A meghivók hamarosan utrakelnek, vagy talán már meg is érkeztek. A biztonság kedvéért a következő fontosabb pontokat megismételjuk:

1. Az idei bál 1974 október 12.-én este 8^{h}-tól hajnali 1^{h}-ig az "Empress Hotel" "Georgian" termében lesz megtartva.

2. A bált megelőzően egy összejövetel lesz rendezve a fenti hotel "Princess Louise" termében. Az összejövetel ideje délután 3-tól este 6-ig, célja pedig baráti beszélgetés lesz.

3. A zenét az "Embassadors" zenekar szolgáltatja. Vacsora helyett mellékételeket (Lehel szavaival élve

hors d'oeuvre-t) szolgálnak fel. Az italokat a hotel pincére fogja mérni. Magyar borokat (már amit az itteni italboltokban be lehet szerezni) szintén árusitani fognak.

4. Jegyek ára 8 dollár személyenként. A rendezőség szeretettel hiv és vár Mindenkit.

Bódig Jóska irja...

Az USA kormánya 1972 őszén szerződést kötött négy keleteurópai állammal, -- közöttük Magyarországgal, -- tudományos kutatáscsere létrehozására. Magyarország a Kulturális Kapcsolatok Intézetét, az USA pedig a "National Science Foundation"-t jelölte ki ügyvivőnek. A szerződés alapján 1973 nyarán Bodig József, Associate Professor of Wood Science and Technology és Nagy Gyula, Associate Professor of Wildlife and Biology, College of Forestry and Natural Resources, Colorado State University egy hetes megbeszélést folytatott a soproni Erdőmérnöki és Faipari Egyetem vezetőivel egy tudományos szerződés csere kiépitéséről a két egyetem között. A soproni egyetemet Béldi Ferenc Rectorhelyettes, Pankotai ~~Sándor~~, az Erdőmérnöki Kar Dékánja és Strausz József, a Faipari Kar Dékánhelyettese képviselte. Az USA küldöttei előadást tartottak a soproni egyetem tanári karának az amerikai egyetemek felépitéséről, tanitási rendszeréről és erdészeti vonatkozású kutatásokról.

A tárgyalások eredményeként a két egyetem szerződéstervezetet nyujtott be a két kormánynak erdészeti tudományos kutatáscsere létrehozására. A terv alapján a küldöttek költségvetést állitottak össze a csere megvalósitására. Jelenleg ezen költségvetések kiértékelése folyik a két kormány között. Igen jók a kilátások a kapcsolatok kiépitésére.

Ha a végleges megegyezés létrejön, akkor 1974 őszén hét (7) tanár a koloradói egyetemről Sopronba utazik egy szeminárium megtartására. A szeminárium egy hetes időre van tervezve és a következő témakörökre vonatkozik:

Biometria	Faszerkezetek tervezése
Ökologia	Mechanika
Erdészeti üdülés	Vadbiologia
Vizgazdálkodás	

A szemináriumot követően a tanárcsere kiépitése

kezdődik. Két-két tanár kicserélését tervezik évente. A csere időtartama fél évtől egy évig fog tartani.

Dr. G. S. Allen Scholarship....

Az alábbi levelet a fenti ösztöndij idei nyertese irta és mi minden változtatás nélkül közöljük:

Donors,
c/o Dr. O. Sziklai
Faculty of Forestry
University of B.C.
Vancouver, B.C.

Gentlemen:

Re: The Dr. G.S. Allen Scholarship in
Forest genetics

I acknowledge receipt of the Notice of Award for the 1974 Dr. G.S. Allen Scholarship in Forest Genetics (University Award Number 2307) fom the University Awards Committee on 18th June, 1974. I accept the award and my acceptance form is being sent to that Committee.

I must seize this opportunity to express my sincere thanks to Professor Sziklai for selecting me for the award, and all the ladies and gentlemen responsible, directly as well as indirectly, for setting up and perpetuating this scholarship honouring the late Dean George S. Allen -- a very kind, sympathetic and exemplary person; a very respected Forester and academic not only in North American Forestry but almost throughout the world of Silviculture: the spinal cord of forestry.

Once again, thank you very much gentlemen.

Yours sincerely

Andrew Orton Majawa

G Ó L Y A H I R . . .

Társulatunk további utódokkal bővül. Sajnos az újonnan érkezettek listája korántsem teljes azonkivül nem is túlzottan új.

A szerkesztő kéri az újabban érkezettekről a tudósitásokat.

Görgényi Béláék második gyermeke:	Katherine, Livia. 1973 február.
Józsáék kislánya :	Christina 1973 junius
Tolnai Pufiék második gyermeke :	Lisa 1973 julius
Pintér Laciék második gyermeke :	Zoltán 1973 oktober
Rétfalvi Laciék kislánya :	Tesa, Stefanie 1973 oktober
Kondor Gyurkáék harmadik gyermeke:	Natalie, Mária 1974 január
Für Karcsiék harmadik gyermeke :	István, Sándor 1974 junius

A szülőknek gratulálunk és sok boldogságot kivánunk!

KAPOCS megjelenik évente egyszer, 9. évf.
Szerkesztő: Kiss Gyula em. 5220 Dalhousie Drive Prince George, B.C.